

Denna rapport är en sammanställning grundad på Utrikesdepartementets bedömningar. Rapporten gör inte anspråk på att ge en fullständig bild av läget för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer i landet. Information bör också sökas från andra källor.

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Maldiverna 2015–2016

I. SAMMANFATTNING

Efter att Maldiverna år 2008 infört demokrati och stärkt de mänskliga fri- och rättigheterna avsevärt har landet de senaste åren tagit steg i mer auktoritär riktning. Försämringar har skett såväl vad gäller rättssäkerheten, situationen för yttrandefrihet och tryckfrihet samt situationen för människorättsförsvarare och oppositionspolitiker. Den tidigare presidenten Mohamed Nasheed befinner sig sedan våren 2016 i exil efter en rättsprocess mot honom som FN bedömt innefattat godtyckligt frihetsberövande.

Maldiverna har nyligen återinfört dödstraffet, efter att under decennier ha upprätthållit ett moratorium. Även barn kan dömas till döden. Maldiverna utdömer inte sällan spöstraff för bland annat äktenskapsbrott, något som nästan uteslutande drabbar kvinnor.

Religionsfriheten är begränsad och den strikta tolkningen av islam innebär omfattande inskränkningar i människors rättigheter. Personer med ateistisk livsåskådning eller som vill föra en diskussion om religionens roll i samhället utsätts ofta för trakasserier eller hot om våld. Homosexualitet är förbjudet.

I takt med att det skett en ekonomisk utveckling har indikatorerna för hälsa förbättrats i Maldiverna de senaste årtiondena. Barn- och mödradödligheten har minskat kraftigt. Omkring en procent av befolkningen lever i fattigdom.

I oktober 2016 valde Maldiverna att gå ur Samväldet (*Commonwealth*). Samväldet hade tidigare ställt krav på Maldiverna att förbättra situationen för mänskliga rättigheter om man inte ville riskera uteslutning ur organisationen.

II. RÄTTSSSTATENS PRINCIPER

En princip för god samhällsstyrning

Konstitutionen anger att rättsväsendet ska vara oberoende och självständigt i förhållande till den verkställande makten. FN:s specialrapportör för domares och juristers oberoende, Gabriela Knaul, besökte Maldiverna 2013 och kritiserade maktindelningen då hon menade att den verkställande makten hade inflytande över rättsväsendet med möjlighet att påverka rättskipningen.

Domstolsväsendet består av tre olika instanser; *Trial Courts*, *High Courts*, och *Supreme Court*. Högsta domstolens domare utses av presidenten i samråd med rättskommissionen (*Judicial Services Commission*) och godkänns genom en parlamentarisk omröstning. Domare i lägre instanser utses av rättskommissionen. Rättskommissionen har kritiserats av civilsamhällesorganisationen *Commonwealth Human Rights Initiative* (CHRI) för att inte tillse att domare har tillräcklig utbildning. Endast tre av de 200 maldiviska domarna är kvinnor och det finns inga kvinnliga domare i Högsta domstolen. Enligt den maldiviska konstitutionen måste domare vara sunnimuslimer.

Det maldiviska advokatsamfundet, som organiserar 900 advokater, upplöstes av inrikesministeriet på Högsta domstolens initiativ 2014. Advokater måste, innan de får vara verksamma vid Högsta domstolen, skriva under en försäkran att de inte ska kritisera domstolen. Enligt en rapport av *Internationella juristkommissionen* (ICJ) från 2015 ser många advokater detta som begränsande för sin yttrandefrihet, särskilt då det inte finns något advokatsamfund som kan företräda deras intressen. Advokater som företrätt oppositionspolitiker, oberoende institutioner eller aktivister har vid flera tillfällen suspenderats av Högsta domstolen.

Maldiverna tillämpar islamisk sharialagstiftning i fall där annan lagstiftning saknas eller i familjeärenden.

Institutioner som Maldivernas kommission för mänskliga rättigheter, valkommissionen och åklagarmyndigheten uppfattas också som osjälvständiga och politiserade.

Korruption inom den maldiviska regeringen och parlamentet är omfattande. Maktmissbruk är straffbart men efterlevanden av lagen är bristfällig. Landets

antikorrupsionskommission har begränsade resurser. Maldiverna har plats 95 av 176 länder på *Transparency Internationals* index över upplevd korruption för 2016.

III. DEMOKRATI

De politiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Maldiverna är en konstitutionell flerpartidemokrati där presidenten är stats- och regeringschef samt överbefälhavare. Presidenten och vicepresidenten väljs genom allmänna val för en mandatperiod på fem år med möjlighet till omval för ytterligare en mandatperiod. Presidenten föreslår ministrar som sedan måste godkännas av parlamentet.

Parlamentet, *Majlis*, utgör den lagstiftande församlingen och beslutar om statens budget. Ledamöterna väljs på fem år. Alla medborgare över 18 år har rösträtt.

År 2008 blev Mohamed Nasheed Maldivernas förste demokratiskt valda president. Nasheed avgick från posten i februari 2012. Händelseförloppet är omstritt och Nasheed har hävdad att avgången var framtvångad. En statlig utredning har slagit fast att maktskiftet var legitimt, men det framhålls också att flera statliga instanser agerade klandervärt i sammanhanget.

Det senaste presidentvalet hölls 2013. Valobservatörer från bland annat EU och Samväldet bedömde att den första valomgången var fri och rättvis, men resultatet ogiltigförklarades av Högsta domstolen på begäran av en av presidentkandidaterna. Valet fördröjdes ytterligare då Högsta domstolen sköt upp planerade omval, något som ledde till kritik från bland annat FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter. Abdulla Yameen, kandidat för *Progressive Party of Maldives* (PPM), vann slutligen presidentvalet.

År 2014 hölls det senaste parlamentsvalet. Samväldet, som genomförde valobservation, bedömde att valet var välorganiserat och transparent genomfört, men framförde att kritik om röstköp måste utredas. Likaså riktades internationell kritik mot att Maldivernas Högsta domstol två veckor före parlamentsvalet avsatte valkommissionens ordförande och vice ordförande, enligt uppgift för att de ska ha uttalat sig kritiskt mot ogiltigförklarandet av den första omgången av presidentvalet 2013. De dömdes också till sex månaders fängelse. Under de senaste åren har allt fler

medlemmar av den politiska oppositionen eller personer som är kritiskt inställda till den politiska ledningen gått i exil.

Av de 85 parlamentsledamöter är 6 kvinnor. I regeringen innehas 3 av 17 ministerposter av kvinnor.

Det civila samhällets utrymme

Alla organisationer faller under lagen ”*Association Act*”. Lagen ställer krav på årlig rapportering och ger regeringen möjlighet att upplösa föreningar som inte uppfyllt kraven två år i rad. Enligt en regel från oktober 2015 krävs tillstånd för att civilsamhällesorganisationer ska få ta emot utländsk finansiering. Organisationerna måste årligen skicka in medlemslistor till inrikesministeriet. De kan få sitt tillstånd inkrävt om de har verksamhet som ”kan leda till att harmonin i landet minskar eller leda till hot mot den nationella säkerheten”. De kan också upplösas om de bedriver verksamhet som leder till att en person förtalas. Maldiverna har fått kritik, bland annat från civilsamhällesorganisationen CHRI för att denna reglering är oproportionerligt restriktiv och används för att kontrollera snarare än reglera det civila samhället.

Civilsamhällesföreträdare utsätts inte sällan för hot om våld eller dödshot från anonyma källor. Enligt uppgifter från CHRI har dessa hot allt oftare religiösa undertoner. Personer som velat föra en diskussion om religionens roll i samhället har varit särskilt utsatta och flera har utsatts för våldsamma attacker. Journalister, oppositionspolitiker och civilsamhällesföreträdare som CHRI varit i kontakt med uppger att de därför idkar självcensur.

IV. MEDBORGERLIGA OCH POLITISKA RÄTTIGHETER

Respekt för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Det finns inga rapporter om politiska mord eller utomrättsliga avrättningar. Journalisten Ahmed Rilwan, som rapporterat om religionsfrihet och yttrandefrihet och mottagit hot för detta, försvann i augusti 2014. Ingen klarhet har bringats i vad som hänt honom.

Maldivernas kommission för mänskliga rättigheter är lagstadgad att årligen publicera en rapport om förekomsten av tortyr i landet. Enligt 2016 års rapport inkom mellan juli 2015 och juni 2016 totalt 65 anklagelser om tortyr

utförd av polisen. I inget av dessa fall ansåg kommissionen för mänskliga rättigheter att det fanns tillräckliga bevis för att driva utredningarna vidare.

Anklagelser om polisbrutalitet har gjorts av 200 medlemmar i den politiska oppositionen som greps vid en protest den 1 maj 2015. Bland annat anklagas polisen för att ha slagit personer efter att de fått handfängsel och medan de transporterats till häkten i polisbilar. En gravid kvinna ska enligt uppgift ha nekats medicinsk vård i häktet vilket ledde till missfall.

Fysisk bestraffning förekommer i enlighet med landets strafflagstiftning. Enligt officiell statistik från 2014 dömdes 46 vuxna och sex minderåriga till spöstraff. Huvudsakligen utdöms straffet för utomäktenskapliga förbindelser och det är främst kvinnor som döms. Enligt uppgifter från CHRI i en rapport från 2016 utdöms spöstraff i allt större utsträckning, som en följd av påtryckningar från ultra-konservativa grupper i samhället. Andra straff enligt sharialagstiftning har också introducerats. En kvinna som anklagades för äktenskapsbrott dömdes till döden genom stening i oktober 2015. Domen upphävdes dock av Högsta domstolen.

Maldivernas kommission för mänskliga rättigheter har rapporterat om dåliga förhållanden i landets fängelser, inklusive överbeläggning och bristande medicinsk vård till fångar.

Lagen om förebyggande av människohandel föreskriver straff om högst tio års fängelse för människohandel. Maldiverna är såväl ursprungsland som destinationsland för människohandel. Det rör sig främst om migrantarbetare från Bangladesh och Indien som arbetar inom bygg- eller servicesektorerna. Det finns också rapporter om att maldiviska barn från öarna används som hushållsarbetare i huvudstaden Malé samt handel med maldiviska kvinnor för sexuella ändamål till Sri Lanka. År 2015 antogs en handlingsplan mot människohandel i parlamentet.

Dödsstraff

Dödsstraff finns på straffskalan. Maldiverna tillämpade sedan 1950-talet ett de facto moratorium. År 2014 avbröt den maldiviska regeringen moratoriet och återinförde dödsstraffet. Presidentens rätt att omvandla dödsstraff till livstids fängelse togs bort. Dödsstraffen ska verkställas genom hängning, inom 30 dagar från att Högsta domstolen avgett domen. Dödsstraffet finns på straffskalan för mord, terroristbrott med dödlig utgång och förräderi.

Vissa brott enligt sharialagarna, så kallade *badd*-brott, däribland stöld och äktenskapsbrott, har också dödsstraff på straffskalan. Minderåriga kan dömas till dödsstraff.

Enligt uppgifter i media finns 17 personer som dömts till dödsstraff i maldiviska fängelser. Dödsstraffet är omdebatterat i det maldiviska samhället, och utrikesminister Dunya Maumoon valde i juli 2016 att avgå i protest mot återinförandet av dödsstraffet.

Rätten till frihet och personlig säkerhet

Frihetsberövanden utan rättslig prövning är olagliga enligt konstitutionen.

Den tidigare presidenten Mohamed Nasheed, som anklagats för att ha begått terroristbrott genom att ha beordrat gripandet av en domare under sin tid vid makten, dömdes i mars 2015 till 13 års fängelse. FN:s arbetsgrupp mot godtyckliga frihetsberövanden yttrade sig i september 2015 om fallet och fann att frihetsberövandet av Nasheed varit såväl godtyckligt som olagligt. Arbetsgruppen begärde att den maldiviska regeringen omedelbart skulle frige Nasheed, då man bedömde att frihetsberövandet saknade laglig grund, var politiskt motiverat och att processen varit bristfällig. Nasheed led under sin tid i fängelset av hälsoproblem och fick i januari 2016 tillåtelse att resa utomlands för att söka vård. Nasheed beviljades politisk asyl i Storbritannien i maj 2016 och Maldiverna beslutade i september 2016 att dra in hans pass. Andra oppositionsledare i exil har också fått sina pass indragna. En möjlig straffpåföljd i maldivisk lagstiftning är att tvingas i exil, men det finns inga uppgifter om att så skett.

Husarrest förekommer liksom förbud att lämna sin hemö. Personer som gjort sig skyldiga till brott kan även förvisas till en annan ö, dock inte på livstid.

Rättssäkerhet

Förtroendet för rättsväsendet uppges vara lågt hos allmänheten. Fall av bestickning och maktmissbruk har uppmärksammats och FN:s specialrapportör för domares och juristers oberoende riktade 2013 kritik mot stora delar av rättsväsendet i Maldiverna. Flera internationella bedömare, däribland ICJ och CHRI, har pekat på att rättsväsendet i Maldiverna blivit allt mer politiserat sedan maktskiftet 2012, vilket underminerar

rättssäkerheten, åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna och maktodelningsprincipen i landet.

Maldiverna tillämpar delvis islamisk sharialagstiftning. Huvudsakligen tillämpas civilrätten, men i fall där lagstiftning saknas eller i familjeärenden tillämpa sharialagstiftning. År 2016 fattade Maldivernas parlament beslut om en ny brottnåmslag. Civilsamhällesorganisationer välkomnade den nya lagstiftningen, men förde fram klagomål om processen, bland annat att de inte involverats för att ge rekommendationer om den nya lagen.

Internationella människorättsorganisationer har lyft fram behovet av reform i rättssystemet då kvinnor bestraffas i oproportionerligt hög grad för vissa brott, som till exempel äktenskapsbrott. Majoriteten av de som döms till spöstraff för utomäktenskapliga relationer är kvinnor.

Straffmyndighetsåldern är tio år. För vissa brott under sharialagarna är den sju år.

Straffrihet

Straffrihet förekommer för tjänstemän, domare, politiker och andra personer med anknytning till rättsväsendet eller regeringen i Maldiverna.

Rättskommissionen kritiserades 2013 av FN:s specialrapportör för domare och juristers oberoende för att aktivt blockera eller förhindra åtal mot domare.

Yttrande-, press- och informationsfrihet, inklusive på internet

Efter de konstitutionella förändringarna när Maldiverna övergick till demokratiskt styrelsesätt 2008 förbättrades yttrande- och pressfriheten. Ett antal privata radio- och tv-stationer etablerades, vilket ledde till en mer varierad nyhetsrapportering. Yttranden som stod i strid med islam var dock fortfarande förbjudna. Allt tryckt material och material tillgängligt på internet måste först få godkännande av staten.

Efter maktskiftet 2012 har situationen försämrats. Flera fall av våld, trakasserier, husrannsakingar och gripanden av journalister har rapporterats. *Haveeru*, en av Maldivernas äldsta tidningar som rapporterat kritiskt om den sittande politiska ledningen, tvingades genom ett domstolsbeslut stänga i mars 2016.

En ny lag mot förtal (*defamation*) antogs i parlamentet i augusti 2016. Maldiviska journalister och internationella bedömare har varit mycket kritiska till lagen, som bland annat innehåller höga bötesbelopp för förtal och fängelsestraff för de som inte kan betala böter. Lagen har också kritiserats då den introducerades i parlamentet strax efter att omfattande korruptionsanklagelser mot presidenten och flera av de styrande framförts i media.

Maldiverna har plats 112 av 180 på Reportrar utan gränsers pressfrihetsindex. Organisationen skriver att landet sedan maktskiftet 2012 uppvisar en fientlig inställning till oberoende eller regeringskritisk media.

Mötes- och föreningsfrihet

Mötes- och föreningsfrihet garanteras enligt lagen (*Freedom of Peaceful Assembly Act*). I augusti 2016 antogs emellertid en ändring i denna lag, som begränsar demonstrationer och offentliga protester till särskilt angivna platser, om inte skriftligt förhandstillstånd lämnats från polisen. Polisen rapporteras ofta använda sig av tårgas, pepparsprej och batonger för att avbryta protester.

Den 4 november 2015 utlystes ett månadslångt undantagstillstånd i Maldiverna, under vilket de konstitutionellt garanterade rättigheterna om strejkrätt och mötesfrihet sattes ur spel. Enligt civilsamhällesorganisationen CHRI misstänks undantagstillståndet ha varit ett sätt att avvärja en stor protest som planerats till den 6 november. Undantagstillståndet upphörde den 10 november 2015.

Religions- och övertygelsefrihet

Religionsfriheten är begränsad. Konstitutionen föreskriver att islam (sunnit) är statsreligion, vilket tolkas som att alla medborgare måste vara muslimer. Icke-muslimer kan inte beviljas medborgarskap. Icke-muslimer har rätt att utöva sin religion om det görs privat. Det är förbjudet för icke-muslimska personer att försöka omvända människor eller anordna offentliga gudstjänster. Import av religiösa symboler är inte tillåtet. Religiös litteratur får importeras endast för personligt bruk.

CHRI har rapporterat att hot och våld mot personer eller organisationer som uppfattas som sekulära, ateistiska eller anti-islamska ökat som en följd av en ökad radikaliserings i det maldiviska samhället.

V. EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

Rätten till arbete, rättvisa arbetsvillkor och relaterade frågor

Maldiverna ratificerade ILO:s åtta centrala konventioner år 2013.

Konstitutionen fastslår alla medborgares rätt att fritt välja arbete, att arbeta i en trygg arbetsmiljö, en rättvis lön och ges lika möjligheter till befordran. Enligt UNDP är arbetslösheten 28 procent. Av kvinnorna är 56 procent förvärvsarbetande jämfört med 77 procent av männen.

Konstitutionen garanterar rätten att organisera sig fackligt, med undantag för polisen och militären. Strejkrätten är begränsad för en rad yrkeskategorier, däribland anställda på turistöarna. De fackföreningar som finns har ett begränsat inflytande och har snarare karaktären av arbetstagarföreningar.

Minimiåldern för arbete är 16 år, förutom för barn som frivilligt deltar i familjebaserad verksamhet. Barn under 18 år tillåts inte arbeta inom yrken med skadlig effekt på hälsa eller säkerhet.

Maldiverna har fått kritik för bristen på ramverk för att främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och att bristen på barnomsorg hindrar många kvinnor från att arbeta. Det har framkommit uppgifter om att en del arbetsgivare försökt avråda kvinnor från att gifta sig eller skaffa barn.

Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Indikatorerna för hälsa har förbättrats i Maldiverna de senaste årtiondena i takt med att det skett en ekonomisk utveckling. Bland annat har barn- och mödradödligheten minskat kraftigt. FN:s befolkningsfond UNFPA rapporterade 2016 att mödradödligheten under de senaste 25 åren minskat från 677 till 68 per 100 000 födslar. Det var den största förbättringen i världen under denna period. Barnadödligheten har minskat under samma tid från 48 per 1 000 födslar år 1990 till 10 år 2014. Förväntad medellivslängd ökade för båda könen och uppgick 2014 till 73 år för män och nästan 75 år för kvinnor.

Det finns enligt uppgifter väl utbyggd tillgång till preventivmedel såväl för par som för individer. Abort är olagligt, med undantag för om kvinnans liv eller fysiska hälsa är i fara.

Avstånden till avlägsna öar och höga transportkostnader gör att regionala skillnader förekommer i tillgången till kvalificerad hälso- och sjukvård.

Maldiverna är en önation som är starkt utsatt för negativa konsekvenser av klimatförändringar, såsom stigande havsnivåer.

Rätten till utbildning

Utbildning är inte obligatorisk, men staten tillhandahåller en grundläggande och avgiftsfri grundskola för alla barn. Läskunnigheten är cirka 98 procent och 94 procent av alla barn går i skolan, enligt statistik från UNICEF. För utbildning motsvarande gymnasienivå är inskrivningsgraden 46 procent för pojkar och 53 procent för flickor. Möjligheten till högre utbildning är begränsad, men ett tiotal högskolor och universitet finns i landet.

Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Enligt UNDP:s index för mänskliga utveckling för 2015 har Maldiverna plats 104 av 188. Sedan början av 2000-talet har förväntad medellivslängd ökat och landets BNI gått upp. Maldiverna räknas nu som ett övre medelinkomstland, med en fattigdomsnivå på 1 procent av befolkningen.

Maldiverna har mycket begränsade färskvattenstillgångar. Grundvattennivåerna är låga och landet är beroende av avsaltningsanläggningar för dricksvatten. Ett väl utbyggt system för avsaltningsanläggningar gör att 90 procent av befolkningen har god tillgång till vatten och sanitet.

Klimatförändringar kan komma att utgöra ett allvarligt hot mot landets existens, vilket föranlett den maldiviska regeringen att inta en proaktiv roll inom ramen för de internationella förhandlingarna om klimat och hållbar utveckling.

VI. RÄTTEN ATT INTE UTSÄTTAS FÖR DISKRIMINERING

Kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter

Maldiverna granskades 2015 av FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering mot kvinnor. Kommittén tog bland annat upp bristen på framsteg när det gäller tillämpningen av lagar om jämställd behandling av kvinnor i samhället. Kommittén uttryckte särskild oro över att den

lagstiftning som antagits 2012 om våld mot kvinnor inte implementerats, särskilt med tanke på att våld mot kvinnor är utbrett i Maldiverna.

År 2013 antogs en strategisk handlingsplan för jämställdhet, men *Freedom House* bedömer att det politiska landskapet i Maldiverna har försämrat regeringens kapacitet att utveckla och genomföra jämställdhetspolicys. Civilsamhällesorganisationer bedömer att begränsningar av kvinnors rättigheter och en ökad förekomst av barnäktenskap har skett på grund av ett ökande inflytandet av radikala islamistiska grupper.

Rådande könsroller och otillräcklig tillgång till barnomsorg begränsar möjligheterna för kvinnor att aktivt delta i arbetslivet. Kvinnor har formellt sett samma möjligheter som män att kandidera till offentliga ämbeten, men i praktiken är kvinnor underrepresenterade i politiken. Kvinnor bestraffas i oproportionerligt hög grad för vissa brott, som till exempel äktenskapsbrott.

Våld mot kvinnor bedöms vara utbrett, och underrapporterat. År 2014 röstade Maldivernas parlament igenom ny lagstiftning som kriminaliserade våldtäkt inom äktenskapet, men president Yameen använde sitt veto mot lagförslaget med hänvisning till att han bedömde att det var oförenligt med islam. Beviskraven för våldtäkt är höga och offrets utsaga tillmäts i allmänhet låg trovärdighet. Bevisbördan är lägre om offret är ett barn.

Kvinnlig könsstympning är förbjudet men har bedömts vara ett växande problem.

Barnets rättigheter

Sexuellt utnyttjande av barn är förbjudet enligt lag, men utgör trots detta ett allvarligt problem. Regeringen har i samarbete med UNICEF etablerat en särskild hjälplinje för att rapportera misstankar om sexuellt utnyttjande av barn. Enligt uppgifter mottog hjälplinjen i genomsnitt tio samtal per dag under år 2015 och samtliga misstankar följdes upp och rapporterades till polisen. Allmänheten har blivit mer benägen att rapportera brottsmisstankar till följd av en informationskampanj, men fortfarande finns en obenägenhet att rapportera brott som sker inom familjen.

Barnarbete är förbjudet för barn under 16 år, men förekommer ändå. Regeringen hävdar att problemet med barnarbete minskar i takt med att skolsystemet byggs ut till avlägsna öar. Flickor och pojkar under 18 år får

gifta sig om de nått puberteten, har föräldrarnas medgivande och domstolen inte finner något hinder. Straffmyndighetsåldern är tio år, respektive sju år för vissa brott under sharialagarna, vilket bland annat innebär att minderåriga kan dömas till dödsstraff.

Rättigheter för personer som tillhör nationella, etniska, språkliga och religiösa minoriteter samt urfolk

Befolkningen i Maldiverna utgörs av en blandning av indiska, singalesiska och arabiska grupper som flyttat till öarna. Konstitutionen förbjuder diskriminering på grund av nationell, etnisk, språklig eller religiös tillhörighet. Det är dock inte möjligt att vara maldivisk medborgare om man inte är sunnimuslim.

Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Samkönade sexuella handlingar är förbjudna. Straffet för män inkluderar förvisning i mellan nio månader och ett år eller 10 till 30 piskrapp. För kvinnor är straffet husarrest i mellan nio månader och ett år. Det finns väldigt få hbtq-personer som öppet visar sin sexuella läggning eller könsidentitet på grund av samhällets intolerans. Det finns rapporter om att hbtq-personer valt att flytta från Maldiverna efter att deras läggning blivit känd i samhället.

Flyktingars och migranternas rättigheter

Maldiverna har inte ratificerat FN:s flyktingkonvention och landet saknar särskild flyktinglagstiftning. Maldiviska myndigheter har heller inget system för att tillförsäkra skydd för flyktingar.

Maldiverna har ett stort antal arbetskraftsmigranter från övriga Sydasien, Antalet uppgår till 88 000 personer, runt 22 procent av befolkningen. Därutöver tros omkring 30 000 personer befinna sig i landet utan tillstånd. En del av dessa utsätts för tvångsarbete genom skuldlaveri, underlåtenhet att betala ut löner och konfiskering av pass. Även kvinnliga migrantarbetare som utför hushållsarbeten rapporterades ibland utsättas för hot och i vissa fall sexuellt våld för att hindra dem från att lämna landet.

Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Konstitutionen föreskriver att ingen person får diskrimineras på grund av funktionsnedsättning och enligt lagen personer med funktionsnedsättning rätt till skydd och finansiell assistans. Runt 6 000 personer finns registrerade

som personer med funktionsnedsättning och varje person har enligt lagen rätt till månatlig ersättning om motsvarande 1 000 kronor. Staten bidrar också med hjälpmedel som rullstolar eller kryckor. Bristande transportmöjligheter gör det svårt för personer med funktionsnedsättning att delta i arbetslivet och fullfölja sin skolgång. Barn med funktionsnedsättning har i praktiken mycket begränsad tillgång till skolgång utöver grundskolan.

Ratifikationsläget avseende centrala konventioner om mänskliga rättigheter

Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)* ratificerades år 2006. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades år 2006 och det fakultativa protokollet om avskaffandet av dödsstraffet har inte ratificerats.

Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)* ratificerades år 2006. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt har inte ratificerats.

Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *International Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination (ICERD)* ratificerades år 1984.

Konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering mot kvinnor, *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* ratificerades år 1993. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades år 2006.

Konventionen mot tortyr, *Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)* ratificerades år 2004. Det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr ratificerades år 2006.

Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child (CRC)* ratificerades år 1991. Det tillhörande protokollet om barns indragning i väpnade konflikter ratificerades år 2004. Det tillhörande protokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi ratificerades år 2002.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)* ratificerades år 2010.

Konventionen mot påtvingade försvinnanden, *International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances (ICED)* signerades år 2007.

Flyktingkonventionen, *Convention Relating to the Status of Refugees (Refugee Convention)* och det tillhörande protokollet har inte ratificerats.

Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)* ratificerades år 2011.

Exempel på svenskt och internationellt arbete rörande mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer

EU bedriver stöd till utvecklingsprojekt i Maldiverna, främst inom miljösektorn. FN:s verksamhet i Maldiverna fokuserar på insatser för stöd för de globala målen för hållbar utveckling.

I den senaste granskningen av Maldiverna i FN:s universella granskningsmekanism (UPR) gav Sverige bland annat rekommendationer som rörde eliminering av våld och diskriminering mot kvinnor samt rättssäkerheten och rätten till en rättvis rättegång.